

doctissimo Mathematico, sibi pro data proportione curavit circumscribi virum, cuius tanta molis dens pars habebatur. Thomas Fazellus historicus Siculus (z) alia plura congerit exempla de cadaveribus Gigantum in ea regione subinde effossis; Anno 1516. detectum in agro Mazara corpus 20. cubitis procerum, cuius calvaria modium aequabat; dens, quem ipse apud se servabat, 5. uncis par erat. Ex quo confirmatur Veterum illa traditio de natione Cycloporum (a) ab ipsa origine Siciliam tenente.

Sai erant olim in Aegypto Gigantes, sui in Aethiopia, Arabia, & Palestina regionibus Aegypto finitimis. Locum esse in Aegypto, Litres appellat, ubi familia, ac in Sicilia, cadaverum monstra reperiuntur, asserit Phlegon (b). Ossa neque sub terra latent, neque eorum compages turbata; exposita omnia intuentibus, singula corporis ossa aptam servantia oeconomiam distinguuntur, brachia, crura, & cetera itidem membra. Mentio est in Libris Paralipomenon (c) Gigantis Aegyptii 5. cubitorum, nempe 8. pedum, 6. digitorum & semis. Tantum virum interemit Banais, miles in exercitu Davidis fortissimus. Mirae magnitudinis statuas spectari apud eodem Aegyptios tradit Herodotus (d), utriusque sexus homines exprimentes; describit ille simulachra pelliolum Regis Mycerini in urbe Sai; Avorum Hecathae, cum longo colossalem statuarum Sacerdotium satellitio in Urbe Thebarum. Colossales item statuae exhibebantur in vestibus Templorum Apidis, Minervae, & Vulcani, quarum alias 20. alias 70. pedum altitudinis describit Herodotus. Porro scitum est, Aegyptios de functorum suorum figuras in ipso eorum feretro ad staturae mensuram fabricato expressisse (e).

Cebarenorum (Gallorum erant genus, brumaliores regiones frigoris algore inhabitabiles tenentium) nihil se admiratum, proceram licet cadavera testatur Pausanias (g); quod scilicet Aegyptia non excederent. De Sirbotis Aethiopiae populus narrat Plinius (g), homines fuisse 8. cubitis altos, nempe 12. pedibus, si cubitus 18. digitis computetur. De Gange Rege Aethiopiae, viro 10. cubitis immani, sermo est in historia; sermo item de Gobaro Gigante 9. pedum & 9. digitorum, ex Arabia Romam deducto sub Claudio [h].

Quid ferant de Africanorum Gigantum ossibus Tertullianus & S. Augustinus, supra jam animadvertimus. Cum eam regionem teneret Sertorius, iuxta Urbem Tingitanam, quo loco recepta populorum traditio tenebat, Antem filium Nepruni iuxta nonnullos, vel filium terrae iuxta alios, sepulturae mandatum fuisse, spectavit ingentis molis sepulchrum, in quo Gigantis ossa recondi solebant. Creditu difficile id videbatur Sertorio; quare aperto monumento spectavit Gigantem 60. pedibus immanem. Actutum Imperator Anteo hostis litavit; tum & recondi iterum cor-

De rebus Siculis Decad. 1. l. 1. c. 6. l. 3. c. 4. Decad. 2. l. 1. c. 1. Homer. Odysse. lib. 59. De Mirabil. c. 15. c. 1. Par. 11. 23. Herodot. l. 2. c. 30. 43. 175. 176. Herodot. l. 2. c. 86. Attic. pag. 66. Plin. l. 6. c. 30. l. 7. c. 2. Plin. l. 7. c. 16.

pus praecipit, religione absteritus ne ossa ejus contingeret. Haec Plutarchus in Sertorio. Ferunt etiam (i), Carthaginienses, dum terram effoderent, duo reperisse sarchophaga, aliud 24. aliud 23. cubitis porrecta.

Refert Hieronymus Magius (k), ex relatione Melchioris Guilandini, dum captivus Guilandinus ipse in Africa detinebatur, anno 1559. duos captivos Hispanos terram effodiendo iuxta urbem Seneca, olim Juliam Caesarem mira proceritatis Gigantem offendisse; avulsamque ejus calvariam duobus vestibus impostam, vix tanto ponderi ferendo pares, ad Regem Africanum Arianum, tanquam rem miram & novam retulisse. Eius calvariae magnitudinem Guilandinus ipse cum reliquo populo spectavit, asserens 11. pedum ambitum vel 11. spithamarum (mensura est 12. digitorum) occupasse. Princeps ille barbarus, cuius nullus antiquitatis sapor, pro eo quoddam expectatam libertatem captivis illis donaret, vix 5. aurea scuta largitus est. Asseruerunt illi Guilandino, reliqua cadaveris ossa in eodem loco superfuisse, ex quo calvariam redderant.

Per ingentem ejusdem montis hiatum patuisse cadaver 46. cubitorum refert Plinius, quem alii Orionis, alii Ori suspicant sunt. Est autem Orion Vir ille Gigas frater Ephialtis, qui novennis adhuc puercrasso erat 9. cubitorum, & 36. altitudinis corpore. Haec in Insula Grexa (l).

In bello Cretensem cum Romanis ingenti aquarum alluvione cunctas terrae superficiei, inter latentia plurima revelatum: est etiam corpus Gigantis 33. cubitorum; [m]; cuius rei supra fidem testes oculati fuerunt Metellus & L. Flaccus. Quamquam haec historia ipsissima videtur ac Plinius illa supra relata; cum tamen varia sint apud Solinum omnia a Plinio circumstantia, locum fecerunt conjectura D. Salmasti, autumantis, Solinum, quamquam alioqui Plinium brevitate assuetum, aliunde tamen rei illius notitiam habuisse.

Gigantum quoque ossa spectanda in Insula Rhodo (n), ac Italia. Rerum potentate Henrico II. Imperatore filio Conradi an. 1041. inventum non longe cadaver ad Urbem Romam translatum est, cuius tanta erat proceritas, ut erectum ab imis ad summam usque moenium locum emineret (o). Pallantem filium Evandri a Turno occisum suspicant sunt; vulnus adhuc patebat: quatuor pedibus latum. Minoris fidei aliud narrat Boccaccius (p). Drepani in Siculis inter effodienda aedificii fundamenta caecum vastumque antrum revelatum est; quod incensam praefertent faciem fossores illi ingressi, in cadaver hominis inciderunt, de cuius immensa prope modum magnitudine conjecturam inde capere licet, quod trabem velut navis antennam pro scipione haberet in manu. Tanti immanitas monstri primò terrorem iniecit fossoribus coegitque de loco sese proripere; sed animis iterum confirmati & armatorum hominum manu stipati redierunt; at Gigas vix tactus abiit in cineres.

Eumachus apud Phlegon. tem. c. 18. Mirabilium. k Miscellany c. 4. Plin. l. 7. c. 16. Solin. c. 14. n Phleg. Mirab. c. 16. o Jac. Phil. Bergom. Supplem. Chronico l. 3. a. 1041. p Synphorian. Campeg. lib. cui titul. Ortus Gall. ex Boccaccio l. 49. General.

res. Plumbum iuxta scipionem sive lanceam viri positum, pondus superabat 1500. librarum. Ossa integra erant; & calvaria tanta erat capacitas, ut modica tritici commode plura continuisset: reliqua ossa capiti respondebant; dentes singuli 9. librarum pondus. Polyphemus, Homero, & Virgilio celebris, Gigas reputatus est. Paulò ante captam à Gothis Romam, foemina quaedam & utriusque ejus parentes, statura multò quam vulgaris hominum superiorum, ad sui spectaculum undique ad eam Urbem homines acciebant, teste S. Augustino [q].

Trojanam obsidionem urgentes Graeci viros habebant in exercitu multò quam reliquos omnes nostrae aetatis homines, etiam proceros, statura, majores. Decem cubitis altos Heroas illos fuisse perhibet Philostratus (r). Eodem teste, Achilles spectandum se praebens per visum Apollonio Thyanao, spectrum exhibuit primò 5. cubitorum, quod sensim ad 10. vel 12. excrevit [s]. Agit ille pariter de Ajacis cadavere, cuius sepulchrum iuxta mare positum reducens arenam fluctus detexerunt; inventum est in illo cadaver 11. cubitis, vel 16. pedibus & semis procerum [t]. Adrianus Imperator rudera Trojae inspeculorum veniens, ossa illa restauratum in sepulchrum recondi imperavit. Viri Moysi relatione tenere se narrat Pausanias (u), ejus Herois tumulum, qua mare respicit, aditu facilem esse; inde verò argumentum de viri statura capiendum, quod genuum vertebrae seu molae adhaerenti disci instar essent.

Orestis cadaver Thebae à Lacedaemonibus inventum, 7. cubitos, vel 10. pedes, & semis aequabat (x). In Sigaeo Promontorio antrum pariter detectum est, in quo Gigas 20. cubito excedens; quod ante 50. annos contigisse scribit Philostratus (y). Meminit etiam Gigantis, cuius cadaver quidam de necessariis suis in Insula Coe ante quatuor annos de latebris excauserat. Jacebat in antro quodam inter medias vineas; viri mensura 12. cubitorum; anguis in calvaria latebat. Cum idem Philostratus ad insulam Lemos venisset, spectavit ossa Gigantis à Meneceate quodam detecta, ex quibus, dissoluta licet compage, conjecturam capere licebat hominis maximè proceri; & calvariae tanta erat capacitas, ut duas Cretenses amphoras superaret. Porro, amphora Romanorum aequabat 18. circiter pintas Parisienses, seu 48. sextaria Romana. An Cretensis major esset minorve, ignoro.

Plura hujus rei exempla congerit idem Philostratus in suo illo Opere de Robus Heroicis: meminit inter ceteros Protefilai, qui 20. annorum aetate agens, 10. cubitos aequabat quomeminit ejusdem sermè mensuram plurimum inter celebratissimos Graecorum Heroas. Pausanias, Scriptor sine controversia & exactior & correctior Philostrato, mentionem habet cadaverum Giganteorum per totam Graeciam & alibi etiam; uti Aferis sepulchrum mandati in Insula Aferis, regione Miletu, cuius erat cadaver 10. cubitorum.

De Civit. l. 25. c. 23. pag. 407. num. 2. De vita Apollon. l. 2. c. 21. Vita Apollon. l. 4. c. 16. Idem Heroic. c. 1. n. 2. u Attic. pag. 66. 67. Herod. l. 1. c. 68. & Phleg. Heric. c. 1. n. 2. y Philost. Heroic. c. 1. n. 3.

vel 15. pedum (z). Sermo apud illum pariter est de Gigante in Lydia superiori, iuxta parvam urbem, qua Temeni portata dicebatur cuius inventa ossa ejus erant magnitudinis, ut nunquam humana haberentur, nisi figuram referrent ab animalibus ceteris, praeterquam ab humana, abhorrentem. Geryonis cadaver primò creditum; sed alterius visum est Pausania, quippe quòd Geryon in vivis egisset circa fretum Gaditanum, nec in Lybia diem clausisse unquam auditum. Quare viris emunctae naris credita fuerunt reliquiae Hylli filii Herculis.

Cum in Syria Imperator aliò divertente Orontem tentasset, in areni ejus fluminis alveo Gigas detectus (a) undecim cubitorum; hunc alii Orontem, alii Aryadem autamarunt. Indum quendam declaravit Apollinis Oraculum. Reconditum cadaver illud in urna sigla undecim cubitorum. Monstratur hodie usque in Antarado monumentum 20. pedum; gemina in vicinis Damasci, alterum 50. alterum 20. pedum; priori illi 160. palmos seu 80. cubitos assignat Goujon. Credulis Itinerantibus persuadetur, amplius illud sepulchrum esse Abelis, brevius aliud Josue. Vidisse se Damasci costam hominis prodigiosae magnitudinis testatur Benjamin Tudelensis, nec simillimae alibi desunt.

Munitionibus vallare Insulam (sortè Aeginam) non longè ab Urbe sua Athenienses aggressi (b), cum ducendis fundamentis terram effoderent, inciderunt in monumentum 100. cubitorum; recondens non imparis statura cadaver. Ex inscriptio epigraphico constabat, viri nomèn fuisse Matrostrim; vitam autem produxisse ad 5000. annos. Sed, nisi mendum in Textum irrepsisse suspicemur, credulitati professò hujus Scriptoris, quàm in tumuli mensuram, quàm in aetate viri, impostum est.

Sub Anastasio Imperatore plura Gigantum ossa Constantinopoli inventa, & in aeternum monumentum à Principe in Aula servari iussa; Glycas est author (c). Hercules victi Geryonis ossa Olympiam misit, aeternum certaminum suorum & victoriae monumentum (d).

Porus Indiarum Rex ab Alexandro Magno vinctus, vir fuisse narratur 7. pedibus & semis procerus (e); & cum elephantem ascenderet, ad immanem belluam ea fuit viri proportio, quae ceterorum ad equos (f). Porro 5. & semis cubitorum viri non infrequentes sunt apud Indos (*). De Gigantibus brumales regiones olim tenentibus, quorum etiam nunc ossa & sepulchra spectantur, legas in historiis eorum populorum Theopompus Sinopaeus in suo Opere de terramotibus (g) refert, in valida terre succussione dissectum quemdam collem latentia intra viscera sua exposuisse Gigantis ossa, quae simul composita exhibuerunt hominem 24. cubitorum. Narrat Florus (h), Theutonum, Regem gentium ejus nominis & Cimbrorum, cum ad triumphum Romam duceretur, proceritate sua insignem intuentibus spectaculum exhibuisse; super

z Pausan. Attic. pag. 66. 67. a Pausan. l. 8. seu Arcadic. pag. 503. Philostratus Heroic. c. 1. n. 2. aequasse cadaver illud asserit 20. cubitos. b Phlegon Mirab. c. 17. c Annal. p. 49 pag. 265. d Philostr. Heroic. c. 3. e Arrian. l. 5. Diod. l. 17. f Plutar. in Alex. Strab. l. 15. apud Plin. l. 7. c. 2. g Apud Phlegon. Mirabil. c. 20. h Florus l. 2. c. 11. Insignis spectaculum fuit, quippe vir proceritatis eximia super trophae ipse eminebat.

Orestes l. 3. c. 16.

ipsa enim trophæa eminebat. Narrant alii interisse virum de vulneribus in pugna relatis (i);

Cum autem ejus inventionis historia celebratissima sit, & multorum scriptorum occasio, operæ pretium est fusius aliquando illam referre. Feriâ 6. die 11. Januarii an. 1613. detectum est sepulchrum Theobochi Regis Theutonum, in agro D. Langon Civis Delphinatus;

Gigantis se invicem contingentia ossa spatium occupabant 25. pedum & semis longitudinis, 10. latitudinis in scapulis, 5. profunditatis. Ambitus capitis 10. pedum, longitudo 5. oculorum capsula 7. digitis gyrabant. Singula hæc deduximus de Libello, quem distribuere Petrus Masuyer Chirurgus de Beaurepaire, qui simul exhibebat syngrapham Medicorum Montis Pefulani, & Gratianopolitanorum, ossa illa omnibus, quicumque spectatum venissent, se monstraturos spondentium. Libellum scripsit Jesuita quidam; Lugdunensibus autem typis prodit.

En ossum in sepulchro reconditorum catalogum. Costa pars, omoplata lævæ pars superior, humeri caput, femoris caput, femur, tibia, astragalus, calcaneum, os mandibula. Crassitudo dentium, juveni pedem æquabat; caput femoris humanum caput; à capite femoris usque ad crura, longitudo ossis 5. pedum & semis, latitudo trium. Tibia ad 4. pedes porrecta.

Eodem anno 1613. Nicolaus Habcot Anatomus & Chirurgus insignis S. Cosmæ Parisiis Gigantofteologiam suam vulgavit, qua veritatem Gigantum atque ossium Regis Theobochi tuebatur. Adversus Gigantofteologiam illam, alteram opposuit eodem anno Joannes Riolanus Medicus & Anatomista celeberrimus Facultatis Parisiensis; cui anno 1614. opposuit Imposturam detectam de inventione ossium Theobochi Regis & an. 1618. Gigantologiam adjecit. Reposuit pro se alterum scriptum opponens Habcot, sed leve illud & optimis rationibus ferè destitutum: quæ censura est D. Alliot junioris, Doctoris Medici Facultatis Parisiensis, cujus humanitati singula hæc, tum Operum utriusque partis conspectum debeo.

Anno 1615. paruit scriptum Apologeticum Caroli Guilleman Medici Regii Ordinarii, adversus Habcot & Riolanum. Opus solidum, & investivis plenum. Suspicabantur nonnulli, ossa illa ceti alicujus fuisse, vel fossilia aliqua, quæ in terra concretescere nonnullis in locis sat constat. Sed illorum sive figura sive substantia, omnia denique hominis sunt. Ager, in quo cadaver inventum, Gigantis appellabatur; nec rarè fodiens ostendebatur argentei

quidam nummi Marium præferentes insculptum in antica, in postica verò duarum istarum literarum M. A. complexum.

Afferunt anno 785. inventam apud Bohemos calvariam hominis tanti ponderis, cui nec duo homines ferenda sufficiebant; crura verò ad 26. penè porrigebantur. Insignis ille Medicus Felix Platerus in suis animadversionibus detecta testatur Lucernæ miræ magnitudinis ossa, ex quibus si reliqui corporis apta commenturatio faciendâ esset, non minùs quàm 19. pedum Gigas assurgeret. De Gigante Ferragus à Rolando Caroli Magni nepote interfecto, memoriæ proditum est, 12. cubitos vel 30. staturæ pedes æquasse. In S. Capella Bituricensi os quoddam cruris monstratur, magnitudine non dissimili à tibia Theobochi. Sepulchrum 20. pedum, Gigantis creditum, spectatur Parisiis ad Nostræ Doming. Hominem quindecim pedibus procerum vidisse se apud D. Nivernensem asserit D. Habcot. Oblatum Gontrano hominem tribus pedibus majorem; narrat in historia Gallorum Aimonius. Carolum Magnum æquasse 9. pedes altitudinis, concursus est plurimum asertum. Sub Lodovico XI. (k) è regione Valentia in Delphinatu detecta in torrente, quo vicus S. Perat aluitur, ossa Gigantis staturâ, quantum ex ossum illorum proportione, 18. pedum circiter; sicut foeminam giganteæ staturæ, cui nomen Garfenda, in Forecalquier sub S. Ludovico memoratur.

Immania quadam ossa monstrantur Taurini; in Valetudinario Mediolanensi vir quidam junior, staturâ erat procerior, quàm ut alendo immani illi corpori naturâ sufficere posset; duo juncta in longum cubilia viro substernebantur. Hanc sui temporis historiam refert Julius Scaliger (l). Afferit Torquemada hexæmer. die 1. sub Julio III. virum in Calabria immanem corpore ad sui spectaculum mundum universum invitasse. Illum Romam accivit Pontifex; sed ferendo nullus par equus inventus; plastro impositus, crura, quod plastrum ipsum superarent, pendula gerebat exterius. Ad Urbem ut pervenit, omnes affectit stupore, quod proceriores etiam homines supra medium pectus non haberet.

Saxo Grammaticus (m) demonstrare nititur, Danicæ regiones olim vel tenuisse Gigantes, vel saltem frequentes in illis versatos; quod ipsi quidem probatur ex immanissimorum lapidum monumentis, quorum alia cavernis, alia sepulchris veterum Danorum imposita spectantur. Gigantis dentes & ossa immensæ magnitudinis detecta an. 1520. apud Scotos narrat Hector Boetius (n). In Cimeliarcho Regis Sueviæ videas (o) tibiam viri 25. librarum pondò, defossam Burgis apud Belgas an. 1643. Pertinet modò ad Othonem Sperlingium. Sermo est etiam in eodem Libro de Rege quodam Norvegiæ; defuncto an. 933. pedibus 14. procerò; de Evindo quodam in vivis agente circa an. 1338. qui 15. ulnas Norvegiæ æquabat. Prope Bircherodum humanum cadaver multò quàm

k Calius Rbodig. l. 18. c. 31.

l De subtilis exercit. 26.

m Poem. p. 4.

n Hist. l. 11. pag. 240. o Par. 1. sect. 1. n. 77. 74.

p Ister. pag. 149.

q Acofa hist. indic. l. 1. c. 39.

r Hist. Academ. Nummor. & Americorum Litterarum Tom. 1. pag. 125.

cætera procerius detectum est an. 1695.

D. du Mont [p] narrat, quo tempore Græciam ipse discurrebat, inventum Thefalonica os quoddam Gigantis, qui juxta Chirurgorum ejus regionis supputationem, 20. pedes altitudo esset. In expeditione Xeris in Græciam, Gigas Artachorus 5. Regis cubitis nempe 7. pedibus & semis immanis, terrorem Regis adversariis faciebat. De Gigante in Syria 5. cubitorum & palmi, meminit sub Theodosio Nicesorum Sargebat Andronicus Comnenus 17. pedibus, teste Niceta; sicut & 17. pedibus Otharii Urbis Pechinensis, si fides sit Melchiori Noguez Jesuitæ. Fœminam 10. pedum spectasse se Antuerpiæ tradit Coropius Medicus Germanus, qui Scriptis Libris Gigantes negavit.

Vili tandem in America Gigantes qui vulgari staturâ homines gentibus habebant aequales (q). Hos viros, quorum ossa & opera modò etiam in Peruaniis regionibus spectantur, igne caelitus in se scelerum merito provocato, absumptos, recepta apud incolas traditio fert; cui gemina jungitur similis apud Mexicanos & Brasilienses fama; apud quos sumillima pariter ossium portenta. Satis hæc è multis ad asserendam Gigantum veritatem.

Suam de Gigantibus meditationem exponens D. Abbas Tilladet anno 1704. (r), defendendum aggeditur, non Gigantes tantum in Mundo paruisse; sed & integras Gigantum Urbes ac Nationes, quin & Gigantibus accensendos primos illos Gentium Parentes, Coloniarum Ductores; utrosque pariter Gigantum parentes Gigantes fuisse, ut Adam, ex quo Abel, Gigas, Cain, Seth, & priores saltem illorum posteros. Quomodo Arcam fabricasset Noe tot animalium generibus continentis aptam, nisi expressis in Scriptura cubiti ædificium illud metientes Gigantum fuissent? Anne præter Gigantes alius quispiam turrim Babelicam, tantum opus, moliri valuisse? Adidit, homines illos, quò staturâ præteriores essent, eo pariter & vitam egisse diuturniorem, radicali illo & vitali humore magis abundante, quò in ampliora corporis vasa reciperetur.

Vitæ autem ad plura sæcula prorogandæ valuisse plurimum autumat, cum terræ fecunditate optimam alimentorum facultem; quò in naturâ senio paulatim cum fecunditate deficiente, sensim & de vitæ diuturnitate remitti ceptum est. Ad Gigantes spectabant Nemrod, Assyriæ Imperii primus author, sicut & Ductores Coloniarum Amorrhæorum, & Enacim, quorum gigantea posteritas diutius in regione cis & trans annem. Inter Gigantes pariter suum habuisse locum credendi sunt Virginia & Magellanica regionis primi parentes; quòd hodie usque earum regionum incolæ robore & corporis staturâ plurimum valeant. Hæc D. Abbas Tilladet.

Post hæc omnia nihil ultra credimus ambigendum fuisse reipsa, nec infrequentes per omnes terre regiones Gigantes, integras è Gigantibus constitisse nationes; Gigantibus, inquam, quorum erat statura

duplo vel triplo, quàm vulgaris hominum, procerior. Horum autem si nullum vel specimen extat nostra ætate, id partim tribuendum divina Numinis ultioni, quæ tot eriminum & scelerum monstra solo tantum nomine in mundo superesse toleravit; partim verò hominum cautionsi, qui inito omnium gentium fœdere, exterminandis perniciosissimis humani generis adversariis arma intulerunt.

Quò autem objecta in contrarium omnia ordine refutemus, reponendum est: 1. Quæ de Gigantibus narrat Scriptura, multum illa à Poetarum commentis abhorret, quantum scilicet veritas à mendacio, & à fabula historia. Quare si Patres aliquando alios fuisse docent Poetarum, alios Moysis Gigantes, non nisi è media veritate doctrinam hanc suam prompserunt. Cave cum Poetis credas, tanto corporis robore valuisse Gigantes, ut montes montibus superstruerent, scopulos, Insulas, flammatas procerasque arbores in Cælum ejacularentur; centum illos manibus instructos, superiora hominis, inferiora angust habuisse. Poetica sunt hæc, & in majus aucta commenta, quemadmodum & ea, quæ de Polyphemo, Cyclopiibus, ac Gigantibus fabulatur Homerus. Nihil tale in Scriptura; ad Poetas quòd attinet, nihil ad nos.

2. Quicumque in ea sunt persuasione, Gigantes, & Cyclopes fœta pluribus ideis phantasia accepto referendos, quorum nihil tale in rerum naturâ. Quia hæc omnia in se concilians, extiterit unquam vel qui Gigantum omnia eorumque adversus Deos prælia ad moralem & physicam quandam interpretationem deducunt; illi, inquam, nos habent dictis suis reponentes, nihil morari nos Poetarum commenta, è Gigantibus & Centauris monstruosa quedam portenta; nunquam in rerum natura spectanda, effingentium. Eorum tantum asserimus veritatem, quæ in sacris Libris de Gigantibus feruntur; nimirum extitisse olim magno numero Gigantes, homines illos nihil à reliquis nisi staturæ corporis discrepantes; bellum autem in Deum non armis sed criminibus ac sceleribus movisse.

3. Quòd dicunt, nunquam fieri posse, ut Gigantes in rerum natura nascantur, eum in rebus omnibus Deus ejusdem naturæ author certos præstitit limites, quos prætergrede nihil unquam possit; repugnat id rei ipsius evidentia. Constat enim fuisse olim homines justam cæterorum staturam multò excedentes; sicut & infra vulgarem staturam plures, quos Pumliones appellamus, quotidie nascuntur. Si verò aliqui paruerunt in mundo Gigantes, cur non & plures potuerint? Nec tamen in ea sumus sententia, primos homines universos, sicut & omnes veteres Palæstinos, & Siculos, Gigantes fuisse. Frequentes erant quidem Gigantes apud illos; erant familiaria quin & Gentes integra; quemadmodum nostrâ etiam ætate spectamus, ut populorum aliqua natio cæteras proceritate superet.

Fatemur quidem, frigidis, caloris, aridi, & humidis certam in natura mensuram non